

CUBIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

DIRECTOR PROPRIETAR
MAIOR V. CHIRU

PRESEDINTELE COMITETULUI DE REDACȚIE
GENERAL

G. FANGRATI

Comisarul Regal al Consiliului permanent de revizie al Armatei

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, Strada Dorobanșilor No. 11

ABONAMENTE: 100 LEI ANUAL

Reclame:
500 Lei Adresele D-ilor Avocați
1000 Lei Instituțiilor Comerciale

No. 2. 1 NOVEMBRIE 1921

SUMARUL:

Fortrețe Lt. Colonel
H. Vlădescu . . . Vaschy
Spionajul . . . V. Stăncescu
Justiția militară) Dr. Maior A. Bozse
in fosta armată) Dr. Loc. Stan Virgil
Austro-Ungară)
Psihologia în de-
hetele penale . Brențiu Horea Ion
Legislația Franceză V. S.
Opoziția . . . . . Angelo Stănescu
Indicator Judiciar Maior Chiru
Informațiuni . . . . .

PORTRETE

DOMNUL LT. COLONEL AL. VLĂDESCU

Nu-i vine să creadă că a împlinit treizeci de ani.. acum douăzeci și vre-o patru. Oltul îi clocotește în vine, Lotrul îi spumegă în suflet și Amaradia toată i s'a îngrămădit în piept. E frânt parcă din stâncile Gorjului, un bloc de granit însulețit de o primăvară veșnică,

Nu lam văzut nici odată supărat, învins, blazat Nenea Alecu, cum îl răsățau băeții pe Primul Comisar Regal al Corpului 2 Armată și cum de sigur îl mângăie și cei din corpul 7 unde e astăzi, a smuls vieței secretul veșnicei tinereți:

Generația lui trăiește din amintiri, Olteanul trăiește și astăzi cu generațiile viitoare.

Muncește cât zece, odihna o socotește necesară babelor și leneșii nu fac sat cu el.

Inchinându-și viața dreptății, o împarte cu judecata-i sănătoasă cu hotărâre și fără teamă de... vecini.

Pandurii generațiilor trecute trezesc în el dreptatea strămoșească. În copilărie a fost haiduc, la maturitate, magistrat și pumnul lui greu ca o ghioagă cade apăsător pe grumajii nelegiuitorilor.

În ochii lui vii trăiește atâta buhătăte și în apele lor adânci, atâta poezie.

Îi place vinul sănătos și vai de ovejul ce i schimbă eticheta.

Două lucruri îl necăjesc: freza și corespondența. Freza fiindcă are câteva fire, corespondența fiindcă e ca pînă lui Avesalom.

O singură dată i-a tremurat glasul, intrase pe ușe un Hercule. L'a privit adânc, a căzut pe gânduri, și-a umflat apoi pieptul și ca frământat de teama unei neînțelese concurențe, ne-a prezentat pe Marcel... fiu-său.

— Frate meu, mai mic.

Acasă nu i-se păruse flăcăul... flăcău.

Cu nenea Alecu nu și se urăște nici la slujbă nici la chef.

Urișul, delicat ca o marchiză, a păstrat în suflet ca un talisman, numai tinerețe și poezie

VASCHY

CURIERUL JUSTIȚIEI MILITARE

REVISTĂ DE DREPT PENAL MILITAR

DOCTRINĂ :: JURISPRUDENȚĂ :: LEGISLAȚIE COMPARATĂ

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

AUTORIZATĂ DE MARELE STAT MAJOR GENERAL AL ARMATEI CU ORDINUL Nr. 594/1921.

Director Proprietar
MAIOR V. CHIRU
Prim. Com. Reg. al C.6. A.

Președintele Comitetului de Redacție
GENERAL G. PANGRATI
Comisarul Reg. al Cons. Perm. de Revizie

Redacția și Administrația
CLUJ
Str. Dorobanților No. 11

SPIONAJUL.

Spionajul după noțiunea înscrisă în legiuirea românească: Lege contra spionajului în timp de pace din 1913 înseamnă transmiterea în original sau copie a planurilor, documentelor sau relatarea științelor cu privire la apărarea teritoriului, siguranței statului sau pregătirilor armatei din partea ori cărei persoane, unei puteri streine.

În timp de pace faptele acestea sunt considerate delict, în timp de mobilizare și războiu, conf. Art. 52 Tl. 2 A. C. J. M. sunt socotite și pedepsite drept crime.

Încă din cele mai vechi timpuri cunoscute de istorie, spionajul a constituit unul

din cele mai însemnate mijloace de pregătire a războiului. Toate popoarele au recunoscut ca o necesitate absolută, infamia spionajului fiindcă pe calea aceasta procurându-și toate datele cu privire la organizarea, forța, armamentul, starea morală și economică a puterilor vrășmașe aveau posibilitatea să cunoască punctele slabe de atac, și punctele întărite de care urmau să se ferească.

Pentru adunarea informațiilor sau folosit în toate vremurile toate mijloacele ce conduceau la scopul final: adunarea știrilor necesare. Principiul iezuit »Scopul scuză mijloacele« este bule-

tinul de naștere al spionajului și s'a practicat de când omenirea s'a organizat în triburi, în comunați și cu mult înainte de a fi înscris în formulă. În spionaj s'a speculat cele mai înalte sentimente sufletești precum și cele mai murdare și josnice patimi. Spionii au fost recrutați în toate vremurile și dintre cei mai buni fii ai neamurilor, dintre idealistii ce-și iubeau țara, și dintre elementele cele mai rele aparținătoare neamurilor ce exercitau spionajul, sau însuși neamurilor în potrive cărora se exercita acest spionaj. Conrupțiunea, mita, furtul, exploatarea tuturilor pasiunilor și sentimentelor omenești au fost armele prin cari spionii și-au exercitat în totdeauna profesiunea lor. Fonduri mari, averi nesfârșite au fost risipite în toate timpurile în materie de spionaj și aceste servicii au fost organizate cu măiestria cu care nici o altă administrațiune fățișe nu a fost organizată.

Păenjeniișul rețelor de spionaj a fost pretutindeni întins, și în toate războaiele s'a făcut dovada că spionajul a fost cea mai însemnată

armă ce a determinat biruințe parțiale și în multe cazuri victorii desavârșite. Cu cât organizarea spionajului statelor adversare se perfecționa în fatala lor concurență, cu atât cumpâna biruinței inclina mai mult de partea celor mai perfecționate mijloace de spionaj.

Țările latine cu firea cavalerescă și deschisă a popoarelor lor în toate timpurile au dat o mai puțină importanță spionajului, fiindcă în aceste neamuri patriotizmul a fost mai dezvoltat, unitatea sufletească mai încheată și virtuțile cetățenești mai puternice. Celelalte popoare însă, la cari coeziunea sufletească era aparentă și conducerea se exercita prin teroare, spionajul a luat o dezvoltare extraordinară exercitându-se între însuși națiunile acestor neamuri, în interiorul statelor respective și apoi în exterior.

Elementul cel mai prielnic și în spionajul intern și în cel extern au fost popoarele de infiltrație, popoarele risipite pe întreaga suprafață a globului pământesc, neamul fără țară, ce însă și-a păstrat printr'o religie fanatică na-

ționalitatea și limba, elementul desagregării universale poporul jidovesc. Cu nici o legătură etnică în statul în care i-a aruncat înprejurările, cu ura îndârjită în potriiva statelor organizate în care ei se simțeau streini, cu înclinațiunea lor atavică spre câștigul ușor și fără muncă, prin șiretenia intrată în sângele acestui neam rătăcitor, au prezcutat de la începutul începuturilor aptitudini de săvârșite în materie de spionaj.

Risipiti în toate statele, printr'o solidaritate explicabilă, găseau în totdeauna sprijin și ajutor, recunoscându se ori unde, în toate colțurile lumii prin limba ce au păstrat-o de secole și prin caracteristica rasei ce nu a primit pe temeiul religiei, infuzia sângelui strein.

Marele războiu din 1914—1918, a făcut dovada importanței extraordinare a spionajului și a desvăluit pretutindeni elementul cel mai apt pentru spionaj.

Pe noi ne-a surprins minunata organizare a spionajului vrăsmaș la noi în țară. Popor prietenos și credul, neamul românesc nu sa ocupat

de aproape de coloniile streine ce se infiltrau tot mai numeroase în toate colțurile țării. Cu ocazia războiului însă, adevărul ni-sa desfășurat dureros, prin descoperirile ce zilnic erau făcute. Rețea organizată de telefoane, instalațiuni permanente de telegrafie fără fir, construcțiuni speciale pentru montarea tunurilor de mare calibru la noi în țară, legiuni de streini risipite pretutindeni în întreprinderi particulare și servicii publice, un număr însemnat de ofițeri streini ce trăiau de ani de zile la noi în țară și cari în dureroasa ocaziune a ocupațiunei, au înbrăcat numai uniforme ce le aveau cu ei și au condus pe față serviciile sistematic organizate încă de mult, ocult.

În această perioadă a războiului sa putut vedea limpede toate mlădițele organizațiunei de spionaj, întinse în tot cuprinsul țării noastre remarcându-se în prima linie, elementul jidovesc ce și-a luat în primire funcțiunile statornicite încă de mult.

Forta noastră sufletească și a aliaților noștri a rupt păenjeniușul, a biruit de-

finitiv armatele ce nu erau legate printr'un suflet comun și printr'o iertare clasică, ce va înscrie o pagină de glorie omenească în istoria lumii, nu au astrivit între degete desgustătoarele gânganii.

Cu noile situațiuni create pe urma războiului, prin pacea încheiată între popoare, războiul nu este definitiv sfârșit. Vultoarea a fost prea adâncă, pornirile prea vicioase, prefacerile și schimbările pre neașteptate, ca omenirea să se liniștească complet prin simpla dispozițiune a tratatelor de pace.

Dacă tunurile au tăcut, dacă armele sau așezat în rastele și dacă învingătorii și învinsii și-au demobilizat ostirile, ura nu a fost demobilizată, ea mocnește sub cenușa atâtor ani de războiu. În umbră itele spionajului, se țese cu înfrigurare, și de astădată primejdia este și mai mare fiindcă carnajul războiului a prefăcut adânc și mentalitatea și sufletul omenesc, răsturnând organizațiunea internă a statelor, sfărâmând tradițiia cuvântului și respectul tratatelor de pace.

Ungaria șovină, Rusia decapitată și căzută în

măinele unor streini fără răspundere ce au experimentat fantazia unei nebuni sângeroase, sunt primejdiile permanente ce amenință așezarea liniștită și în special a noastră

Dacă și firea poporului nostru atât de îngăduitor, spionajul activ, adică acela exercitat în țările streine ce sunt presupuse ostile nouă, nu poate să lasă, avem datoria să ne ferim pe toate căile de invazia spionajului strein, organizându-ne pe temeiul solidarității naționale strângând rândurile elementului românesc în masa căruia să nu poată pătrunde cu nici un chip vrășmașii neamului nostru.

Cât de repede și pe toate căile, urmează să făurim educațiunea poporului nostru, cimentându-i înfrățirea sufletească, făcându-l refractar tutulor tentațiunilor și uneltirilor streine.

Neamurile streine și-au strâns rândurile și noi trebuie să le strângem, spre a nu fi copleșit.

Trebuie să lămurim poporul nostru toate mijloacele spionajului strein, să-l facem să înțeleagă primejdia ușu-

rințelor în legarea prietiniilor sentimentale ori de afaceri, pericolul entuziasmului limbut, trebuie să-l transformăm într'o strajă neadorimă, să dezvoltăm în sufletul lui încrezător datoria de a fi de veghe și de a priveghea încercările desperate ale spionajului strein.

În țara noastră în care situațiunea ne-a împus introducerea elementului strein în toate serviciile publice cu presumpțiunea legitimă că toți cetățenii vor sluji cu credință noul lor stat, elementul românesc are datoria să canalizeze toate gândurile ascunse și să supravegheze de aproape activitatea elementului strein.

Când se va ști că în fiecare român și în orice ramură de activitate, cei ce uneltesc în potrivea statului nostru, se vor izbi de o supraveghere constantă și inimoasă, acțiunea criminală a spionajului străin va fi redusă, dacă nu complet desființată.

Toate serviciile publice, toate întreprinderile românești trebuie să se organizeze ca și toți cetățenii români în senzul de a pri-

veghea activitatea tuturilor streinilor de neam, cetățeni sau nu, a semnala și a împiedeca cu toată energia ori ce acțiune criminală îndreptată împotriva statului român.

Numai astfel printr'o profilaxie socială cetățenească, streinii nu și-ar mai îngădui să săvârșească atentate, să facă tâlhării și asasinate, să organizeze comploturi și mișcării subversive, împiedecând munca și refacerea economică în țara noastră prea îngăduitoare.

În armată în special urmează să se facă această educațiune cetățenească, dându-se o cât mai largă dezvoltare învățătorei tuturilor mijloacelor de spionat și a demascării tuturilor spionilor.

Experiența sa făcut la Corpul 6 Armată din inițiativa Domnului General Petala Comandantul Corpului de Armată și a Comisarului său Regal Maior Chiru, întemeindu-se școala specială de informații și contrainformații, la care au fost convocați pentru un stagiu de șase luni ofițeri și grade inferioare din toate unitățile

Corpului de Armată. În această școală s'au predat cursuri practice de poliție științifică criminală, de medicină legală, de organizare administrativă și judiciară și de mijloacele spionajului strein. Rezultatele dobândite sunt foarte însemnate fiindcă elevii acestei școli au învățat mijloacele de a reacționa în potriva ori căror uneltiri și informatorii dușmani nu se vor mai putea apropia de unitățile lor.

Pe lângă toate Corpurile de Armată este absolut necesar să se întemează asemenea școli de informații, din elevii cărora se vor forma cadrele de instrucție, la Corpurile de trupă pentru învățarea mijloacelor de apărare în noile sisteme de luptă, în care locul de frunte îl ocupă spionajul.

Dănduse atențiunea cuvenită acestei instrucțiuni militare trecând în rezervă, vor forma în satele lor pionii solidarității românești, îndarjiții păzitorii ai Siguranței noastre de stat.

Din elevii școalelor spe-

cială de informații și contra informații se va putea recruta după eliberarea lor, un personal polițienesc foarte bine pregătit, un corp de păzitori ai ordinii publice destoinic și admirabil organizat sufletește.

Nepăsarea individuală caracteristică firei românești față de întreaga activitate a mediului înconjurător trebuie să înceteze.

Tot ceiace este român, toți aceia ce simt româru este, toți aceia ce-și iubesc țara și-au pierdut cele mai dragi ființe pentru înălțarea ei, au datoria, să deschidă ochii mari în jurul lor, să prindă din zbor orice șoaptă, să-și întindă mâniile frățeste, să-și împună rezerve față de streini, să tacă și iar să tacă la ori ce întrebări făcute de necunoscuți cu privire la serviciile ce ocupă, să nu asculte îndemnurile șirete fiindcă neamurile dușmane ce ne vor pieirea, au revărsat în țară legiuni întregi de spioni.

V. Stăncescu

Justiția Militară în forta armată Austro-Ungară

Codul Penal Militar

din anul 1855, luna Ianuarie, ziua 15.

Despre crime și delictе cu două anexe.

Decretul imperial din 15 Ianuarie 1855 prin care s'a publicat un nou cod penal militar despre crime și delictе și a intrat în vigoare pe ziua de 1 Iulie 1855.

NOI FRANCISC IOSIF ÎNTÂIUL

Din grația lui Dumnezeu Imperatorul Austriei, Regele Ungariei, Bohemiei etc. referindu-ne la decretul nostru din 27 Maiu 1852 — prin care am pus în vigoare ediția nouă și completată a codului penal austriac, publicat la 3 Septembrie 1803, pe întreg teritoriul imperiului nostru, cu excepțiunea persoanelor militare și a regiunilor militare grănicerești — după ascultarea miniștrilor noștri, comandamentului suprem al oștirea, și consiliului Imperial al nostru, sancționăm codul penal militar alăturat și decretăm următoarele:

Art. I. Acest cod penal militar intră în vigoare pe ziua de 1 Iulie 1855 ca singura regulă obligatorie pentru pedepsirea acțiunilor prevăzute într'ânsa și prin acesta se abrogă dela data de mai sus toate acele legi și ordonanțe, cari au fost în vigoare până azi asupra obiectului acestui cod penal în orice parte a imperiului nostru.

Art. II. Obiectul codului penal militar îl constituiesc următoarele infracțiuni și omisiuni:

1. Acele crime și delictе militare, cari se săvârșesc în contra datoriei de serviciu sau impusă de situația militară.

2. Crimele în contra puterii armate a statului;

3. Alte crime și delictе ordinare.

Art. III. În ce privește crimele și delictеle militare sunt supuși dispozițiunilor prezentei legi numai acele persoane, cari prin prestarea jurământului militar au făgăduit în mod solemn împlinirea datorilor speciale impuse de situația militară.

Notă. 1. Jurământul de serviciu militar susnumit (prestat asupra articolelor martiale) îl depun indivizii efectivului militar (înțelegând inclusiv și Plut.-Majorii).

2. Despre procedura ce trebuie urmată la jurământul recrutilor și în caz de refuz al jurământului vezi art. 56 Partea I. din instrucțiunile asupra executării legii referitoare la forta armată. Dacă această procedură prevăzută pentru cazul de refuz al jurământului s'a îndeplinit, aceasta are acelaș efect, ca și al depunerii jurământului.

3. Pentru viitor orice individ numit ca ofițer în armată și jandarmierie din clasa civilă — întru cât regule sau ordonanțe speciale nu dispun în această privință în mod deosebit — va depune jurământul înaintea unei

comisiuni compusă dintr'un ofițer superior și doi ofițeri, încheindu-se proces verbal despre aceasta.

Pentru orice ofițer — fără deosebire de grad — care din orice motiv servește în armată sau jandarmerie fără jurământ, rămânerea în grad în sine are același efect în ce privește toate îndatoririle de serviciu și impuse de situația militară, ca și când ar fi depus jurământul.

4. Conform art. 14 al articolului de lege LXIII din anul 1912, care cuprinde dispozițiunile speciale în timp de războiu, Ministerul poate supune — pe acei indivizi militari în activitate de serviciu cari nu au jurat pe articolele marțiale și cari aparțin efectivului puterii arma e în mobilizare sau a altei părți a acesteia, mobilizate, ori a unei unități de apărare a unei fortărețe, care a primit vre-un echipaj de războiu sau este pusă pe picior de războiu, — pentru călcarea datoriilor chemării lor, aceluiași dispozițiuni penale, cari sunt obligatorii pentru indivizii militari ce au jurat pe articolele marțiale, în privința călcării datoriilor lor de serviciu.

Art. IV. Sunt supuși dispozițiunilor prezentei legi relativ la alte crime și delictе:

1. Persoanele militare, adică acei indivizi, cari conform art. 2 al decretului nostru din 22 Dec. 1851 și conform regulilor justiției în vigoare în regiunile militare grănicerești stau sub autoritatea penală ordinară a judecătorilor militare.

2. Alte persoane, într'u cât se fac culpabile de astfel de infracțiuni sau omisiuni, sau se găsesc în astfel de condițiuni, cari pentru aceste persoane, conform art. 5 al susnumitului nostru decret, stabilesc, competența extraordinară a instanțelor penale militare.

Notă. În ce privește jurisdicțiunea penală militară (honvéd) există reguli separate.

Art. V. Numai astfel de acțiuni sau omisiuni se poate considera și pena ca crimă sau delict, care se declară în mod explicit de crimă sau delict în prezenta lege penală.

Art. VI. Prezenta lege penală servește și atunci de normă relativ la infracțiunile declarate de crimă sau delictе, dacă acelea s'au săvârșit prin imprimate (presă).

Afară de aceasta, instanțele penale militare la judecarea infracțiunilor săvârșite prin presă (imprimate), sunt datoare a observa regulile de presă emise pentru armata împărială și regală și pentru regiunea militară grănicerească.

Dacă prezenta lege penală, folosește cuvântul: „imprimat“ sau „opere tipărite“, atunci prin aceasta nu se va înțelege numai produsele presei, dar și produsele spirituale și artistice (opere literare artistice) multiplicare prin tipar, piatră, metal sau lemn, ori prin orice mijloc mecanic sau chimic.

Art. VII. Legile penale militare existente în contra uzurei deocamdată rămân în vigoare.

Uzura se va considera de delict.

Notă. Legile penale militare amintite în acest articol, azi nu mai sunt în vigoare. Uzura, ca greșală disciplinară, se va pedepsi pe cale disciplinară; la indivizii supuși regulilor de onoare însă, se va judeca conform regulamentului de onoare.

Art. VIII. Judecarea și pedepsirea altor călcări de legi, la cari

nu se referă nici prezentul cod penal, nici legile penale speciale amintite în art. VI și VII, sunt de competență superiorilor și autoritățile chemate la acesta conform regulelor din vigoare.

Art. IX. Abrogat prin legea XXXVII din 1899.

Art. X. Orice determinare de timp prevăzută în prezenta lege se va socoti cu computațiune civilă.

Art. XI. Prezenta lege se va aplica pentru cercetările în curs și pentru acele acțiuni sau omisiuni penale, cari deși s'au comis înainte de ziua intrării în vigoare a prezentei legi, dar pentru cari până atunci nu s'a adus încă sentință, într'atâta întrucât acelea, conform prezentei legi penale nu cad sub o sancțiune

mai gravă, decât cea prevăzută de legile mai înainte în vigoare.

Art. XII. Procedura penală a instanțelor militare se va reglementa prin lege specială. Până atunci rămâne în vigoare procedura aplicată până acuma la aceste instanțe.

Notă. Vezi art. de lege XXXIII din 1912 despre procedura penală militară a armatei regale ungară.

Data în capitala și sediul nostru imperial în Viena, la 15 Ianuarie 1865, în anul al șaptelea a domniei noastre.

FRANCISC IOSIF m. p. (L. S.)

Conte Rud. Schauenstein m. p.

Din Înalt Ordin:

Rausonnet m. p.

Conte Grünne m. p.
General de brigadă, primul adjutant
al M. S. Imperatorului și al armatei.

Legea penală militară Austro-Ungară despre crime și delictे

Dispozițiuni generale asupra crimelor și delictelor și asupra pedepsirii lor.

PARTEA I.

Capitolul I.

Despe crime și delictे și imputațiunea lor în general.

Art. 1. La săvârșirea unei crime este necesar de obiceiul dolul.

Dol însă există nu numai atunci, dacă prejudiciul cauzat de crimă deadreptul s'a meditat și hotărât înainte sau odată cu acțiunea sau omisiunea, ci și atunci dacă s'a comis sau omis

ceva, cu altă intențiune doloasă din care de regulă urmează prejudiciul creiat prin aceasta sau cel puțin poate urma ușor.

Art. 2. Regula însă, că la săvârșirea unei crime este necesar dolul, suferă o excepțiunea la crimele militare, deoarece călcarea vre-unei datorii de serviciu

sau funcțiune militară se va considera întotdeauna ca crimă dacă aceasta se declară de crimă în prezenta lege.

Art. 3. Acțiunea sau omisiunea nu se poate imputa ca crimă:

a) dacă făptuitorul este cu totul lipsit de facultățile sale mintale.

b) dacă fapta s'a comis sub durata demenței de către un un individ, care periodic suferă de nebunie, sau

c) s'a comis în stare de ebrietate totală, pe care făptuitorul nu și- cauzat o cu intențiunea de a săvârși crima (art. 7 și 797), sau în altă demență, în care făptuitorul nu era conștient de fapta sa.

d) dacă făptuitorul încă nu a trecut vârsta de 14 ani impliniți.

e) dacă a survenit o astfel de eroare care a făcut imposibil cunoașterea că fapta constituie o crimă.

f) dacă prejudiciul a provenit din întâmplare, neglijență sau din necunoașterea consecințelor faptei.

Însă necunoașterea consecințelor faptei și neglijența în sine nu exclud imputațiunea în cazul articolului 2.

g) dacă fapta s'a comis prin constrângere irezistibilă sau în legitimă apărare.

Legitima apărare însă numai atunci se va ține în seamă dacă din calitatea persoanelor, tim-

pului și locului din modul atacării sau din alte împrejurări se poate deduce cu temeinicie, că făptuitorul a făcut uz numai de apărare necesară în scop de a înlătura atacul ilegal îndreptat în contra vieții, integrității corporale, libertății sau averii sale, sau a altora, sau dacă el a trecut peste limitele acestei apărări numai din turburare frică sau înspăimântare.

Dar o astfel de călcare a limitelor legitimei apărări după împrejurări și conform dispozițiilor părții 5-a a prezentei legi penale se poate pedepsi ca infracțiune izvorâtă din imprudență (art. 599 și 702).

Art. 4. Acțiunile sau omisiunile declarate de delițe în prezenta lege sunt sau de același pe cari le poate cunoaște oricine dela sine ca nepermise sau sunt de o așa natură că făptuitorul este dator a cunoaște dispozițiunea sau prohibițiunea referitoare la aceasta în urma funcției, serviciului, profesiunii sau altor situațiuni ale sale.

Astfel de acțiuni sau omisiuni ilegale — întrucât nu este necesar delul la concepția lor legale — se pedepsesc ca delițe și în cazul, când nu s'au comis cu intenția doloasă, nici nu a rezultat din ele pagubă sau prejudiciu.

Dr. Major A. Bozac

Dr. Locot. Stan Virgil

Psihologia in delictele penale.

Până acum am avut ocazia să vedem o serie întregă de jurisprudențe, ce s'au aplicat proceselor de ordin penal, nu numai de către justiția civilă dar și de cea militară.

Sentințele conform diferitelor paragrafe de lege sau ordonanțelor valorizate în dreptul războiului, au fost mai conciliabile sau mai severe în raport cu circumstanțele atenuante și gravitatea delictului. Cu toate acestea s'a observat că unele restricțiuni cari cădeau în competența instanțelor penale în cazuri de flagrant în majoritatea excepțiilor, prevedeau stricta conformare a legilor, cece rezulta foarte clar lipsa unei pregătiri a intuiției individuale a juraților și desconsiderarea ei.

Această fază de judecată de altcum formează întreg criteriul juridic european existând o viață constituțională, reglementată prin raporturi directe. Pregătirea ce se face

în această direcție importantă, nu e de ajuns de bine interpretată și lasă mult de dorit, mai ales că justiția în funcție profesionistă, trebuie să fie și-o cheazășie temeinică a dreptății sancționate; cântărind și verificând bine faptele, soluționându-le cu o minte ageră și apoi raportându-le codului penal.

Pentru aceasta ar trebui ca factorii didactici ai instituției să se sdrăduie a filtra viitorilor magistrați cea mai puternică dogmă a judecății individuale care să îmbogățească calitățile psihice și să nobiliteze spiritul agilitându-l.

Printr'o autoeducațiune experimentată afară de tribuna juridică, paralel cu cunoștințele de drept se va putea însuși cel mai înalt cod al justiției: spiritul uman aglomerat în materie de jurisprudență.

Delictul ca fapt motivat este ușor al desbete în cadrele legilor existente, dar

e greu cu mult, al pătrunde transpunându-te la egal pentru o clipă săvârșirii lui. Deaceia urmează în mod logic că studierea caracterelor psihologice cari sau produs înaintea sau odată cu delictul va trebui amănunțit și examinat din acest punct de vedere. Odată ajunși la stabilirea identității manifestărilor brahiale a acuzatului cărora le-au premers dezvoltarea calităților sufletești progresive și cari în justiție se consideră

ca circumstanțe atenuante, se va reuși a se da o sentință absolut dreaptă, pe care nu o va putea comenta contradictoriu nici un for al științei.

Iată dar necesitatea de a se pune mai mult preț pe psihologia individului în delictele penale.

În războiul mondial aceasta latură a dreptului penal atât de omenesc, a fost neglijată, în epoca cea nouă a păcei se impune mai multă insistența asupra ei.

Brenciu Horea Ioan.

Legislația Franceză

Codul de Justiție militară

Art. 6. — Președinții și Judecătorii sânt luați dintre ofițeri și subofițeri activi din circumscripțiune, putând fi înlocuiți după șase luni și chiar după termen mai scurt dacă încetează de a mai face parte din circumscripțiune.

Art. 7. — Comisarul guvernului și raportorii sânt luați dintre ofițeri superiori, căpitani, subintendenți militari sau adjuncți fie din activitate, fie din retragere.

Substituții se iau dintre ofițerii activi din circumscripțiune Excepțional și ori de câte ori nevoile serviciului o cer, se poate abate de la aceasta regulă, în virtutea unei decizii a Ministerului de războiu.

Legiutorul român a introdus în codul justiției militare vechiu, păstrând și în codul justiției militare modificat în 1916 și 1917 traducerea exactă a aliniatului 1-u, de și în armată nu sau mai păstrat ofițeri asimilați sub numele de subintendenți și adjuncți. Probabil legiutorul a înțeles să introducă în justiția militară Administratorii sau Intendenții militari, fapt ce nu a devenit o realitate în practica Justiției militare românești, condițiunile de recrutare și pregătirea ale acestor ofițeri asimilați ne fiind egale celor a le ofițerilor asimilați francezi.

Legiutorul Român a limitat introducerea ofițerilor din retragere în Justiție, numai în vreme de mobilizare sau concentrări, cerându-le condițiunea de fi servit justiție în timpul activitatelor cel puțin șase luni fie în parchet, fie ca judecători.

Art. 8. Președintele și judecătorii Consiliilor de războiu sunt numiți de Generalul comandant al circumscripțiunii.

Numirea este făcută de Ministerul de războiu când este vorba de judecarea unui colonel, a unui general, sau a unui mareșal de Franța.

Legiutorul român prin deoare de la acest articol înscris întocmai în legea noastră, în timp de războiu și pentru toate gradele a rezervat în Art. 27 Tl. 2 A). C. J. M. Ministerului de războiu, prerogativa de a numi judecătorii și membrii parchetelor la curțile marțiale a le zonei anterioare, luând comandamentelor aceste atribuțiuni.

Art. 9. Comisarul Guvernului și raportorii, sunt numiți de Ministrul de războiu.

Când acestia sunt aleși dintre ofițeri din activitate, sunt numiți după o listă de recomandare alcătuită de generalul comandant al circumscripțiunii unde se află sediul Consiliului de războiu.

Substituți sunt numiți de către generalul oomandant al circumscriptiunii.

Un regulament de administrație publică va hotărâ condițiile și formele de numirea grefierilor și ajutoarelor de grefieri.

Art. 10. Compunerea consiliului de războiu, prescrisă în articolul 3 a prezentului cod, se păstrează sau se modifică după gradul acuzatului, în conformitate ca tabloul următor:

Gradul Acuzatului	Gradul Președintelui	Gradul Judecătorilor
1) Subofițer, caporal sau brigadier, soldat	1) Colonel sau locotenent colonel	1) Un șef de batalion, sau un șef de escadron sau maior Doi căpitani. Un locotenent, un sublocotenent, un subofițer, sau doi locotenenți. 2) Șef de batalion, un șef de escadron, sau maior. Doi căpitani. Un locotenent. Doi sublocotenenți. 3) Un șef de batalion sau un șef de escadron sau un maior. Trei căpitani. Doi Locotenenți. 4) Un Locotenent Colonel. Trei șefi de batalion sau șefi de escadron sau maiori. Doi căpitani. 5) Doi coloneli. Doi Locotenenți colon. Doi șefi de batalion sau șef de escadron sau maiori. 6) Patru coloneli Doi locotenenți colon. 7) Patru generali de de brigadă. Doi coloneli. 8) Patru generali de divizie. Doi generali de brigadă. 9) Doi mareașali de Franța. Patru generali de div. 10) Trei mareașali de Franța sau amirali. Trei generali pe divizie.
2) Sublocotenent	2) Colonel sau Locotenent Colonel	
3) Locotenent	3) Colonel sau Locotenent Colonel.	
4) Căpitan	4) Colonel	
5) Șef de batalion, șef de escadron sau maior.	5) General de brigadă.	
6) Locotenent Colonel.	6) General de brigadă.	
7) Colonel.	7) General de divizie.	
8) General de brigadă.	8) Mareașal de Franța.	
9) General de divizie.	9) Mareașal de Franța.	
10) Mareașal de Franța.	10) Mareașal de Franța.	

În caz de lipsă a ofițerilor ce ar avea gradul cerut pentru componerea Consiliului de războiu, în circumscripțiunea, generalul comandant al circumscripțiunii cere din altă circumscripțiune spre a lua parte la Consiliul de războiu ofițeri de un grad egal cu acela al acuzatului, sau cu un grad imediat inferior.

Când o afacere pare a fi de natură să albă desbateri mai lungi, Ministrul de războiu sau generalul comandant al circumscripțiunii, după cazuri, poate înaintea deschiderii desbaterilor să desemneze din fiecare categorie sau a gradelor ce va compune Consiliul de războiu, unul sau doi judecători suplimentari.

Acești judecători vor fi luați după ordinea vechiunii și următorii judecătorilor chemați să ia parte la Consiliul de războiu. Ei vor asista la desbateri, în aceleași condițiuni ca și ceilalți judecători, dar ei nu vor lua parte la deliberare în cameră consiliului, de cât în cazul când va

lua parte la desbateri astfel după cum se prevede mai jos.

Dacă dintr'un motiv bine dovedit, un judecător va fi înlocuit să mai continue judecata el va fi înlocuit printr'un judecător suplimentar sau de cel mai vechiu dintre cei doi judecători suplimentari ai gradului sau categoriei sale.

Aceasta dispozițiune este aplicabilă consiliilor de războiu create în conformitate în codul justiției militare cât și de legea din 7 August 1871 și aceia din 16 Mai 1872.

Legea românească, nu a înscris funcțiunea judecătorilor suplimentari, fapt ce prezintă o lacună a legislației românești fiindcă în cazurile în cari după zile întregi de desbateri un judecător s-ar îmbolnăvi și nu ar mai putea lua parte la desbateri, procesul va rămâne ne soluționat, amânându-se, și va fi nevoie de noi și numeroase acte de procedură spre a se începe din nou judecata.

V. S.

OPOZIȚIA

Dreptul de apărare este cel mai sfânt principiu înscris în legile tuturor popoarelor, și în baza acestui principiu, contumacii și condamnații în lipsă au dreptul de-a ataca o hotărâre dată fără ca ei să fie față la judecarea faptului ce li se impută, pe calea opoziției. Această cale nu li se poate ridica părții condamnate, decât atunci când ar exista un text formal de lege care să-i ridice acest drept.

Da și legea tace (de ex. în materie electorală) hotărârea este posibilă de opoziție.

Chiar partea civilă judecată în lipsă într'un proces corecțional, are dreptul de opoziție ca și condamnatul (Dv. 23/81 - 85 pag. 138).

Sunt cazuri, și mă voi mulțumi să nu le număr pe toate, când părților li se răpesc acest drept pentru că legea în vederea urgenței judecării (de ex. în privința contestației asupra execuției sllite) dar în acest caz i se dă părții, dreptul de apel.

Dar ori de câte ori legea nu admite părților condamnate în lipsă, calea opoziției, o spune expres iar dacă tace atunci se înțelege delă sine că a avut în vedere să nu răpească părților, dreptul de opoziție.

Dar hotărârea dată în lipsă poate fi atacată chiar când partea nu a pus concluziuni în fond în instanță, deoarece legea o consideră ca nefiind ființă și asta numai din punct de vedere juridic, și în baza art. 150 pr. civ., în lipsa pârâtului, hotărârea dată în lipsă va admite concluziunile reclamantului, tocmai pentru că concluziunile în fond să nu fie lipsă, cerându-se însă ca ele să fie juste și bine întemeiate.

Orice hotărâre dată în lipsă se va comunica părții în persoană sau la domiciliu art. 153, 74 pr. civ. sau pe lângă acestea conform art. 173 al II. C. J. M., „se va trece în ordinul de zi al pieței, se afige la ușa localuii unde residă Cons. de Resb“.

Și din punct de vedere al Just. milit. vom face o scurtă dare de seamă asupra contumaciei și condamnării în lipsă. *Tit. IV. C. J. M.* art. 169 C. J. M. (470 pr. pen. Corp.) cere ca „prezidentul Cons. de Răsb. să dea o ordonanță ce se va publica în ordin de zi, prin care se va arăta crima pentru care acuzatul este urmărit și termenul de înfățișare de 10 zile pentru contumaci.

După împlinirea acestui termen (art. 170 C. J. m., 472 pr. pen.) la Ord. Gen. Comand. al Circ. se va porni la judecarea prin contumaci.

Dispozițiunile alin. 3, 4, 5 art. 176 C. J. M. vor fi respectate întocmai, căci altfel hotărârea va fi posibilă de atacare.

După împlinirea procedurii, termen etc. dacă acuzatul nu s'a dat prins sau nu a fost arestat judecarea lui trebuie să aibă loc art. 170 al I. C. J. M. art. 472 pr. pen.) ținându-se în vedere art. 473, 474 și 475 pr. pen. Altfel va fi declarată nulă art. 475 p. p.

Când sunt complici prezenți, judecata nu va fi împiedecată din cauza neprezenței autorului principal.

Și în baza art. 576 pr. pen. în caz de condamnare, averea condamnatului în contumacie va fi sequestrată și administrată ca averea unui absent.

Dacă însă înainte de stingerea pedepsei prin prescripție, condamnatul în contumace se reîntoarce sau este arestat, și primind copie după deciziune, fie în persoană, fie la domiciliu, va putea face opoziție în 15 zile plus o zi pentru fiecare distanță a 2 miriametre, curgând termenul de opoziție din ziua publicării sentinței în foaia oficială. (art. 483 par. 3). C. J. M. tace în privința aceasta, și de aceea trebuie să ne referim la art. 483 pr. pen.

Opoziția făcându-se în termen Comis. Reg. o va lua în consi-

derare și contumacele va urma să fie judecat de aeelaș Cons. de Răsb. care a dat hotărârea, iar procedurile făcute în contra lui „începând dela ordonanța de închisoare sau de reînfațișare vor fi dela sine, nimicite“ (art. 481 pr. pen. enumerat de art. 172 C. J. M.)

Comis. Reg. va ordona arestarea lui dacă probele de vinovăție sunt îndestulătoare; sau dacă interesul instrucției o cere.

Libertatea provizorie este lăsată la aprecierea Comis. Regal, și poate fi retrasă, în caz de neprezentare la cererea Comis. Reg.

În favoarea arestării pledează dar art. 226, 227, și 228 pr. p. și art. 135 C. J. M. prin care se cere arestarea chiar dacă acuzatul ar fi făcut recurs, căci rămânerea lui în libertate ar atrage după sine neîndeplinirea formalităților cerute de lege.

Prin enumeraare art. 481 pr. p. art. 172 C. J. M. atrage după sine și aplicarea art. 596 și 600 pr. p., deși ele nu sunt enumerate în 172, pentru că sunt în strânsă legătură.

Prin aplicarea art. 600 pr. p. numai într'un singur caz și lucrul este evident, nu s'ar primi înfațișarea acuzatului contumace pentru descărcarea învinuirii adusă, numai când pedeapsa s'a stins prin prescripție, de aici rezultă că în toate celelalte cazuri opoziția în termen a condamnatului în contumace trebuie admisă. Respingerea opoziției odată admisă, va fi de drept respinsă, când oponentul nu se

va înfățișa, rezultând de aici că s'a mulțumit cu prima pedeapsă. Art. 173 C. J. M. al. I. zice: „Când este vorba de un fapt calificat de legi ca un delict și acuzatul nu este față se judecă în lipsă“.

Prin compararea acestui alineat cu art. 169 C. J. M. reese clar diferența dintre contumaci și judeeatul în lipsă. La primul fapta calificată este o crimă iar la cel de al doilea, un delict. Și din punct de vedere, al prevențiunii (libertății individului) altfel privim contumacele și altfel condamnatul în lipsă, care în cele mai multe cazuri poate să nu fie arestat. La primul vom fi cât se poate de sgârșiți, iar la cel de al doilea cât se poate de binevoitori.

La amândouă cazurile legea le dă dreptul de opoziție. De data aceasta însă C. J. M. în privința termenului când condamnatul în lipsă poate declara opoziție, ne spune precis, „adecă în 5 zile dela încunoștiințarea lui și plus 2 zile pentru fiecare 5 miriametre (noi 3 art. 173 C. J. M.)

Quid, dacă condamnatul nu este în țară, de când curge acest termen?

C. J. M. tace. Vom poîni dela procedură.

Consiliul de Răsboiu, trimite copii după hotărâre la Poliția de stat, unde condamnatul și-a avut ultimul domiciliu. Ea este obligată s'o afișeze atât la Poliție cât și la domiciliu încunoștiințând pe locțiitorul condam-

natului (dacă are) sau pe un vecin, încheind proces verbal de ziua când s'a făcut publicația, înmânării hotărârei, actele vor fi trimise la Cons. de Răsb, și anexate la dosar.

Copia de pe hotărâre să zicem că a fost trimisă la 5 Oct. din Cluj, Poliției de Stat Tg.-Mureș. Ei a primit-o la 8 Oct. a făcut publicațiunea după înregistrare la 9 Oct. atât la domiciliu cât și la poliție. Condamnatul la această dată se afla de ex. la Viena. Dela 9 Oct. v'a începe să curgă cele 5 zile. Să presupunem că în timpul acesta (în baza funcțiunii) condamnatul în lipsă a fost încunoștiințat de un cunoscut, zicem cunoscut întrucât C. J. M. nu precizează ci indică „încunoștiințează și lasă la domiciliu“ și „făcută lui“, nespunând de cine și cum, cele 2 zile pentru cele 5 miriametre se vor socoti dela Viena curgând termenul după împlinirea celor 5 zile începând adică dela 14 Oct. (dacă prima sau ultima zi nu este sârbătoare). Dacă distanța ar fi de ex. de 700 km. ar urma ca la 28 Oct. să se îplinească termenul opoziției (dacă nu ar fi, caz de forță majoră) și hotărârea să fie socotită ca dată contradictorie (pag. ulțiwă art. 173 C. J. M.)

Cererea opoziției de cel interesat va fi înaintată la grefa Cons. de R. adresată către Comis. Reg., cuprinzând numele și pronumele, profesiunea și ultimul domiciliu (cel ales) al condamnatului în lipsă, numărul și data.

Cons. de Răsb. al Corp. de armată din care face parte, data când i-s'a adus la cunoștință hotărârea emanată, precum și motivele prin cari își sprijinea opoziția. Indicațiuni comune pentru contumaci și condamnații în lipsă).

Comisarul Regal solicită co-
Cluj.

mandamentului convocarea consiliului de judecată, pentru opoziție, iar Consiliul ce a pronunțat condamnarea va proceda la o nouă judecată după formele normale ale procedurii.

Odată termenele trecute, sentințele rămân definitive.

Angelo Stătescu,
advocat.

INDICATOR JUDICIAR MILITAR

Consiliile de Disciplină.

Incompatibilități și absente legale.

Din Consiliile de Disciplina nu pot face parte aceia ce au adus plângeri în pricina supusă judecării lor, sau dacă este rudă ori aliat cu acuzatul până la gradul de văr primar.

Art. 8 Tit. I Ad. C. J. M.

În acest caz, în urma raportului Comisarului Special, Comandantul Respectiv prin ordin de zi motivat, hotărăște înlocuirea aceluia ce nu poate lua parte la judecarea pricinii; sau dacă din necunoștință de cauză aceste înlocuiri nu s'au făcut până la judecată, în ședință, judecătorul ce intră în aceste categorii se recuză, procesul se amână și se cere Comandantului înlocuirea sa pentru o viitoare ședință.

Comandantul Companiei, care a întocmit actele cercetărilor preliminare, ori a făcut plângerea de dare în judecată nu poate fi judecător al acelei pricini.

Președintele Consilului nu se înlocuiește din funcțiune de cât în cele două cazuri de mai sus; apor prin mutarea sa din corp,

sau când încetează de a mai fi ajutor șef de Corp.

Art. 6 T. I Ad. C. J. M.

Toate înlocuirile se fac în ordinea înscrierii în tabloul de judecători.

La caz de împiedicarea Președintelui de a face parte din juriu, fie din motivele legale arătate, fie din caz de absență motivată, boală concedii, permisi, se înlocuiește cu ofițerul superior cel mai vechiu, iar la Batalioanele de Vânători când nu vor fi ofițeri superiori prin căpitanul cel mai vechiu în grad.

Când judecătorii ar lipsi din aceleași motive sunt înlocuiți tot prin ordine de zi, prin căpitani ce urmează în tabloul de judecători.

În cazul când Comandantul de Regiment sau Batalion de Vânători se află în vre o absență legală și este înlocuit la Comandă de către Ajutorul șef de Corp, acesta din urmă nu poate să mai funcționeze în acel interval ca Președinte al Consiliului de Disciplină și urmează să fie înlocuit.

Principiul juridic că nimeni nu poate fi judecat decât de judecătorii săi naturali, este con-

sființit și în această materie și arătările compunerii Consiliului de Disciplină urmează să fie aplicate întocmai, fiind-că ori ce compunere neregulată a juriului atrage după ea nulitatea sentinței date.

Toate înlocuirile născute din incompatibilitățile legale sau absente motivate sunt provizorii și speciale privind numai cazurile ce au determinat înlocuirea judecătorilor.

Art. 7 Tl. I Ad. C. J. M.

La dosarul fie cărei afaceri se va anexa copie după ordinile de zi privitoare chestiunii, ordine certificate pentru conformitate de către Comisarul Special.

Jurământul.

Nimeni nu poate funcționa în calitate de președinte sau judecător în Consiliile de Disciplină, până ce mai întâiu nu a depus jurământul.

Jurământul se depune în ședință publică, la întrunirea Consiliului mai înainte de a se trece la cercetarea pricinii, și aceasta după cele statornicite în Art. 24 din C. J. M. ce se aplică și Consiliilor pe Disciplină după hotărârea Art. 9 C. J. M. Tl. I Ad.

Art. 24 C. J. M.

La întâia întrunire a Consiliului și în toate cele lalte cazuri, înainte de a intra în funcțiune, judecătorii Consiliului de Războiu, substituții, raportorii și membri ministerului public vor depune jurământ: Președintele înaintea Consiliului și ceilalți, în mâinile

președintelui după formula următoare:

Consiliul de Disciplină al Regimentului Mircea 32.

Jurământ.

Jur în numele lui Dumnezeu și declar pe onoarea și conștiința mea, credință Regelui și Constituțiunei țarei mele.

De a îndeplini cu sfințenie datoriile ce mi împune funcțiunea mea.

De a aplica legile și a mă conforma legilor, întru toate și pentru toți, fără pasiune, fără ură, fără favoare, fără considerațiune de persoană, fără nici un interes direct sau indirect. Așa să mi ajute Dumnezeu.

Căpitanul Gavrilescu Anibal.

Constatarea acestei formalități se face prin încheierea unui Proces Verbal, înscris supt jurământul făcut și toate foile de jurământ se vor păstra într'o mapă specială, la grefa Consiliului de Disciplină.

Proces Verbal.

Astăzi anul una mie nouă sute douăzeci și unul luna Aprilie ziua zece la Sediul Consiliului de Disciplină al Regimentului Mircea Nr. 32.

Noi Lt.-Colonel Ștefănescu Scarlat, Președintele Consiliului de Disciplină constatăm prin prezentul că D-l Căpitan Gavrilescu Anibal, numit membru judecător al Consiliului de Disciplină, prin ordinul de zi Nr. 187 al D-lui Comandant al Regimentului.

A depus jurământul prevăzut de art. 24 C. J. M. astăzi data de mai sus, în ședință publică.

Președintele Consil de Disciplină
Loct.-Col. **Sc. Ștefănescu**

Grefier :

Sergent **Calinescu Costantin**

**PARCHETUL CONSILIULUI DE
DISCIPLINĂ.**

Comisarul Special — Grefierul.

Funcțiunea de Comisar Special pe lângă Consiliile de Disciplină e îndeplinită de un Locotenent, numit prin ordin de zi de către Comandantul Regimentului, Batalionului de Vânători sau Diviziile de mare ori Dunăre.

Art. 5. Tl. I. Ad. C. I. M.

Ordinul de zi se înscrie în condica de ordine de zi a Consiliului de Disciplină.

Înainte de intrarea în funcțiune, după ce sa dat ordinul de zi de către Comandantul respectiv, Comisarul special depune jurământul în fața Comandantului Corpului său de trupă, iar acesta încheie procesul verbal de constatarea depunerii jurământului.

Art. 9 al II. Tl. I. Ad. C. I. M.

Formularul, care este același ca al judecătorilor se atașează dosarului de ședințe al Consiliului.

Jurământul trebuie să fie depus înaintea de exercitarea funcțiunii de Comisar Special, astfel ca nici un act de instruc-

țiune să nu fie încheiat de acesta mai înainte de a fi depus jurământul.

Grefierul se numește tot prin ordin de zi, de către Comandantul respectiv, dintre sergenții corpului, și nici acesta nu încheie nici un act privitor la funcțiunea sa, până nu a depus legiuitul jurământ, în același cuprins ca al judecătorilor.

Comisarul special îndeplinește oficiul de Procuror, îngrijind de îndeplinirea tutului formelor de procedură ce se vor arăta, și pentru pregătirea judecăței, efectuarea ei și executarea hotărârilor Consiliului.

Art. 4. Tl. I. Ad. C. I. M.

Grefierul păstrează arhiva Consiliului, și supt conducerea Comisarului special întocmește actele de procedură.

Legea hotărăște în mod expres ca grefierii să fie numiți dintre sergenții corpului și nu este admis să se numească dintre plutonierii sau Plutonierii majori, reangajați.

Când grefierul sau Comisarul special lipsesc motivat, se înlocuiesc provizoriu, prin ordin de zi, înlocuitorii depunând jurământul după aceleași reguli. Înlocuitorii vor avea aceleași grade ca și aceia ce sunt înlocuiți.

La Bataioanele de Vânători și Diviziile marinei se procedează la fel.

Maiorul Vasile D. Chiru.

Primul Comisar Regal al Corpului 6 Armată.

INFORMAȚIUNI.

Pe lângă Comandamentul Diviziei a 9-a s'a înființat un consiliu de Războiu, numinduse Comisar Regal Căpitanul Rudeanu Anton. Prin înființarea acestui Consiliu de războiu se degrevează Consiliul de războiu al Corpului 5 Armată.

• • •
In funcțiunea de Raportor al Consiliului de războiu al Corpului 5 Armată Constanța a fost numit Lt. Colonel gh. Ceausescu, fostul raportor al Corpului 6 Armată Cluj.

• • •
Ministerul de războiu după propunerea Consiliului de războiu al Corpului 6 Armată, a aprobat înființarea în marile garnizoane a câte unui cabinet de instrucție format dintr'un Substituit de Comisar Regal. Un substituit de Raportor cu grefierii respectivi detașați din personalul Consiliului de războiu al Corpului 6 Armată.

Această inovațiune juridică de natură practică, propusă de primul Comisar Regal Maior Chiru, va ajuta la realizarea celerității rezolvirii chestiunilor în justiția militară.

Se vor înființa Cabinete de tașate la Satu-Mare, Oradia-Mare și la Sighet, scutind mar-

torii de drumurile până la Cluj și cercetările făcându-se pe loc.

* • *

Sa luat măsura înbucuratoare pentru viitorul justiției militare să se păstreze în cadrele acestei instituțiuni pe deoparte Sublocotenenții, Studenții la drept, iar pe de alta să fie aduși în cadre ofițerii titrați din orice armă.

De sigur se vor înlesni în viitor, ofițerilor bacalaureați studiul, în facultatile juridice, până în prezent puținii juristi ce-i posedă armată activă, având marele merit de a fi învățat din proprie inițiativă fără nici un sprijin ori imbold oficial.

• • •

In editura noastră a apărut una din cele mai de seamă lucrări a le distinsului poet și autor dramatic Constantin Răduț volumul de poezii: „Poemele despărțirii”.

Criticul nostru literar, va face o dare de seamă asupra acestui eveniment de o mare însemnătate pentru literatura noastră atât de bogată în versuri și atât de săracă în poezie.

* • *

Următorii ofițeri au fost numiți în serviciul justiției militare:

Căpitanul Roman Constantin de la Marele Stat Major ca raportor la Consiliul de războiu al Basarabiei.

Locotenentul Iordache din regimentul 63/74 Infanterie, raportor la Consiliul de războiu al Diviziei a 9-a.

* * *

Următoru ofițeri activi și de rezervă rămânând condamnați definitiv au fost ștersi din Controlatele Armatei.

Administratorul Căpitan activ Bataturescu Pantazi Condamnat

șease luni și destituire, pentru necredință în serviciu.

Căpitanul activ Vasiliu Alexandru din Marina Militară, Condamnat patru luni și destituire pentru necredință în serviciu.

Administratorul Locotenent activ Marzea Gheorghe din Regimentul 15 Obuziere, Condamnat un an închisoare și necredință în serviciu.

Sublocotenent în rezervă Moscovici Ilie din Regimentul 27 Infanterie, Condamnat la 5 ani muncă silnică pentru Cămină contra siguranței statului.

Banca Centrala pentru Industrie și Comerț S. A.

Sediul: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 6—8

Capital Societar: Lei 50.000.000 deplin vărsat
 Rezerve: . . . . . Lei 15.000.000 :: :: :: ::

— — —
 Telefon: 133, 329 și 783
 — — —

Filiale: Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Sibiu și Turda
 Se ocupă cu afaceri bancare, comerciale, industriale și în consignatie

Colonel N. C. Homoriceanu

*fost Comisar Regal la Curtea Superioară și
 Consiliul Permanent de Revisiune
 Licențiat în drept
 Avocat*

*Pledează și dă Consultațiuni în afaceri militare în fața
 instantelor civile și militare*

*Consultațiuni zilnice între orele 2—4
 București, Strada Frumoasa 37; Telefon 42/50.*